

עמוד 44 ביומן

לעונת העבודה

כבר מזמן מזמן כל הענף נעשה לקניין היחיד והאנשים העובדים בו נהנים מהצלחתו וסובלים בכשלונו. כבר מזמן הקבוצה חדלה להתעניין במצב של כל ענף וענף. האנשים שהם צריכים המקשרים בין הענפים והמתעניינים בכול. התרגלו להביט על הכול בשוויון, כרופא כירורגי שאינו שם לב לצעקות החולה. כל החולים שווים ומספיק רק להוציא את החולה מחדר הניתוחים, אם גם אפילו הניתוח עלה לו בקושי. שוב הוא שקט, ורק לעיתים בזמן שיש מקרה מיוחד במינו, נראית ערות מיוחדת מצד לחולה. למרות זאת יש לפעמים הרבה חולים הזקוקים גם כן לטיפול והתעניינות.

לסוג חולים אלה שייך ענף המטעים אצלנו. לא כאן המקום לברר את ההשקפות שלי על הענף הזה או בכלל לברר את השקפתי אני על המשק והשקפת רוב חברי הקבוצה שגם רבים מהם עומדים על יד ההגה אשר מקבל את כל זאת כמציאות. מחובתי רק בתור אחד האחראים בענף להסביר לחברים את המצב שם. מצבי לפעמים גם מגוחך. אני אמנם אוהב את העבודה שאני עובד בה מסור לענף המטעים. אני רוצה ללמוד אותו וגם נדמה לי שבמשך שלושת השנים עשיתי איזה חיל אבל אין עבודתי בענף המטעים שאלת החיים שלי. שאם חס וחלילה לא אוסיף להמשיך בו, אז כלו כל הקיצים ואני אחזק להיות אותו החבר הנאמן והמסור למשק ולעבודה.

אני חושב שהענף הזה עוד יותר מאחרים סובל מחילופי גברא כי הוא עדיין נמצא במצב של התהוות. אבל ביחד עם זה קשה לי להמשיך את העבודה בתנאים שנתון הענף הזה. והרע ביותר שהיחס לענף הוא לא רק יחס של זלזול מצד מסדרי העבודה אלא זו היא כפי הנראה דעת הרוב בקבוצה. ויוצא לי להיות הלוחם ולפעמים (בזמן האחרון לעתים יותר רחוקות) להיות למורת רוח המסדרים? חברים שינסו? ולא פעם חברים מאשימים אותי בחד צדדיות, עקשנות, וזה בלי צדק.

השיטה במטעים עכשיו היא להקטין את מספר ימי העבודה ככל האפשר. ורק אז אגיד שהצלחנו אם נגיע להשקעת מינימום של ימי עבודה לדונם בכרמים, עצי פרי ומשתלות. בסקירה שעדיין אני מבטיח לפרסם אותה... יוכלו להיווכח עד כמה אנו מתקרבים למטרה הזו. אבל את המינימום, את ההכרחי יש צורך להשקיע ואני מדגיש בפעם המאה שזה גם במצב העובדים שלנו אפשרי. רק בקצת רצון ויתר התעניינות. לא לרצות להבין שכל יום אשר מצליחים לחפש מענף המטעים היה בזה משום כשרון והצלחה אלא יש צורך להתעניין, להשתדל לברר ולהתעניין. תמיד נוכל למצוא את היום, הזמן והאפשרות לכך מבלי שהענף יסבול באופן מוחשי ביותר.

עמוד 45 ביומן

למשל יש לתת גיפור בכרם. לא בכל יום אפשר לגפר. לא בכל יום טוב לגפר. חשבתי לגמור הגיפור במשך 3-4 ימים. הבאמת אי אפשר היה עד ארוחת בוקר לסדר 4 חברים או גם בשביל זה צריכים היו לעכב את הנוסעים לפרוק הצריף עד ארוחת בוקר. והפרוק יקח עוד יום מיותר. יהודה נסע לחודש או חמישה שבועות. הבאמת חושב משהו שלו יהודה היה בבית היה מתעסק במטעים בדברים של מה בכך?! יהוד'ל בעת שהוא בבית, יש העול על מסדרי העבודה לכל הפחות לסדר אותו לענף המטעים. והנה קרה מקרה שיהוד'ל מחליף את יוסף והמסדרים השתחררו מהעול הזה. ויוסף לא עבד אף יום. אני אומר בהחלט שענף המטעים זקוק בהחלט לעוד בחור מתאים. והנה כמו שהינכם רואים זו היא המציאות, לנצל כל הזדמנות בשביל להעסיק פחות עובד במטעים. אותו הדבר אם מי שהוא חולה מהמטעים או נוסע העירה אז ברור מאליו שאין מחליפים אותו באחר. למרות זאת שאין כן המצב אפילו במצב הבניין. חלה אהרון ונסע אשר לתל אביב השניים העיקריים שרק להם מסרתי את פרוק הצריף והקמתו תיכף נסעו לשמה מיכאל ועוד אשר מחר לא ימשיכו בעבודה זו.

השדה אצלנו לאחרונה רק מהפרורים והרזרבה העיקרית שגם היא נעלמה בזמן האחרון. יש לבנות עיבוד שיטתי טוב ומתאים. ולכן אני לא התפלאתי ולא התמרמתי אם בא שיקה ושואל אותי לפי תומו, הבאמת אני לא יכול שניים שלושה ימים לסיידור השוקת בשביל הפרות?

המצב בשדה

בכרמים

גיפור – יש לגמור את הגיפור. אנו נגמור אותו ביום שלישי.

קישור – יש לקשור את הכרם בזמן שהענפים עדיין עומדים. אם מאחרים בקישור הענף הגדול והמלא פרי, מרוב כובד המשא יורד על האדמה. חוץ מזה שצורת הגפן מתקלקלת וזה גורם לקושי רב בזימור

לשנה השנייה, הרוב ענפים אלה נשברים. והנה לאחר דילול? ענפים למאות נשברו לרגלי הרוחות שהיו בשבוע העבר.

כל השבוע עובדים בקישור 2 אנשים ויש הכרח להשקיע עוד לקשור הראשון. מקלות וקורדונים. יש עוד חלק בכרם שעוד טרם סידרו חוטים ושנה שנה מסדרים מקלות, מכל הבא ביד – פלפונים, קנה סוף וכו'. דחיתי את העבודה הזו מחודש לחודש למרות זאת שאם מכניסים את המקלות בתחילת העונה חלק גדול מהגפן מסתעף בעצמו על המקל. ועכשיו אין אפשרות כבר לדחות הענפים משתחים על האדמה והולכים ונשברים. העבודה הזו תיעשה בשבוע הבא.

עמוד 46 ביומן

דילול הפרי. את דילול הפרי עשינו בזמן ויש עוד לדלל חלק קטן של הכרם. עישוב ועידור. כבר מזמן החלטנו שאין צורך לתת עידור שני. לרגלי החרישה המיוחדת אנו בעידור הראשון מקצצים את העשב ועודרים טוב את האדמה. אבל יש הכרח מדי פעם לעשב את העשב הבודד אחרת העשבים גדלים ונהיים לשיחים גבוהים. יש גם הרבה קוצים גדולים שרק מוצצים את הרטיבות ומנצלים את הזבל. החבלבל מחוסר קיצוץ בזמן מתפשט בלי גבול ויש חלקות שהוא מכסה כמו שטיח את כל השטחים. את החבלבל עוקרים בידיים. יש להשקיע בעבודת עישוב 25 יום בזה. קילטור - הורדת הזמורות מהחורף

איבוק אסטורמיט. הצורך באסטורמיט נדמה כבר ידוע לחברים. בלעדו אין מה לחשוב בכרמים שלנו בכלל על פרי. לפני שלוש שנים אבקנו שלוש פעמים לפני הפריחה בתחילת חודש מאי, חצי מאי והתחלת יוני. יש הכרח לגמור את האיבוק האחרון לא פחות מחמישה שישה שבועות לפני התבשלות הפרי. בשנה העברה איבקנו רק פעמיים האחרונים, ואת השסלה רק פעם אחת והתוצאות היו טובות. אמנם בשנה העברה היתה שנה יבשה, שזה בלי כל ספק גרם להקטנת מספר האשכולות. השנה החלטנו לאבק גם חצי מהמבורגי רק פעם אחת, ואת היתר כמו בשנה העברה. בשנה העברה הצלחנו להחזיק את הפרי יותר מאוחר. לא היה גם הכרח להוריד את הפרי בבת אחת וזה הקל לנו על העבודה ומפני זה חשבנו השנה על חצי מהפרי לעשות ניסיון נוסף ולקמץ באסטורמיט. והנה צריכים היינו לעשות את האיבוק הראשון לפני שבועיים ואנו אחרנו אותו. אני חושב שהפרי השנה יקדים לשבוע ימים מכפי שנה העברה. שסלה 15 ליוני, המבורגי ב-25 ליוני, תמר 1 לאוגוסט, אלכסנדרוני 5 לאוגוסט.

האיבוק צריך להתחיל	בשסלה – 1 ליוני,	לגמור 5
	המבורגי – 7 או 10 ליוני,	לגמור 12
	תמר – 12 ליוני	15
	אלכסנדרוני – 12 ליוני	15

עמוד 47 ביומן

קשה לנבא מה תהיינה התוצאות מהאיחור של איבוק אחד. וקשה להסכים לעובדים שבגלל 10, 12 יום הפרי לא יחזיק מעמד. וזה יגרום לאי סדר בעבודה ולריבוי ימי עבודה. אין אני לגמרי לא לוקח בחשבון שחלק מהחברים, יבנו מגדלים שלא הצלחנו בענף והכרם לא מסוגל לשלם את יום העבודה. בהזדמנות אחרת אני אסביר לחברים את טעותם.

לערך

נעביק אחד

עצי פרי יש לחלק אותו לארבע שטחים.

1. העמק המזרחי הנושא פרי. 2. העמק המערבי הנטיעה החדשה. 3. מעבר לאורווה. 4. העמק הדרומי

את העמק של הזיתים ומעבר לאורווה כמעט שהזנחנו. במקום להתפזר בכל המקומות ולא לתת את המינימום עיבוד לאף שטח, אני מבכר את שני השטחים הראשונים ומשתדל לפי תנאי העבודה שלנו לעבדם יותר טוב. החברים שמטיילים למטע האם ומתענגים על שמעובד יפה שם ומסודר, יוכלו גם בהזדמנות זו לראות את העשבים והקוצים בשטח של העמק והעצים באורך הכביש. עוד טרם דיללנו את הפרי. ריבוי הפרי מחליש את העץ וגורם להתקפת הקפנודיס ועוד מחלות מחוץ לשטח של עצי הפרי מעבר לחצר הפרי. שום עץ לא קיבל ריסוס. במקום זה שהתכוננתי השנה לרסס 4-5 פעמים נגד כנימת

המגן, עש התפוח, וכל מיני מזיקים אחרים. אפילו בשני השטחים העיקריים שלנו מתמסרים אליהם במיוחד. רק השבוע גמרתי לסדר את העצים מהנטיעה החדשה, ועוד טרם עשיתי את זאת בעצים מעבר לחצר הפר. העבודה הזאת יש לעשות הכל לאחר הגיזום, במקום לעבור את העצים כל שבוע ולקטום את הענפים המיותרים. גם את זאת לא עשינו ועכשיו הצמיחה גדולה מאוד.

ריסוסים - סידור העצים

הכנסת מקלות בשטח הנטיעה החדשה וישר את העצים אחרת העץ מתרומם ולא ניתן לתיקון

דילול הפרי מעבר לאורווה והעמק

קיצוץ העשב בחלקת הירקות ועוד

יש כרחות שלמות עם יבלית – קצוץ היבלית

קלטור - טיפול באסטורמיט צריכים היינו לרוקן עד נשירת הפריחה ולא עשינו

טיפול החגורות. סביב כל עץ יש סמרטוט שכל 10 ימים אוספים את החגורות

סידור סוכה

עמוד 48 ביומן

ס"ה יש להשקיע בחודש מאי בערמים	53	יוני	40
עצי פרי	32		22
משתלות	5		10
הורדת פרי			5
סה"כ:	90	=	77
			167

בשביל להספיק את העבודות הללו במשך חודשיים, אנו מוכרחים להיות יום יום חמישה אנשים. שום ניסים לא יקרו. בחשבון זה אין עדור של העמק. ברור שאם לא נהיה מספר האנשים תיפול האחריות על כולנו. אני דורש שיצינו בחור שיעבוד בקביעות בענף המטעים. מובן אין לוקחים בחשבון אם הוא לעיתים יצטרך לתת עזרה לפי סידור עבודה בסוג ידוע של עבודה. יש גם צורך להכניס אדם מטעמים כללים אחרים.

יצחק 18.5.34

שכחתי עוד להוסיף שמראשון ליוני יצטרכו להתחיל בשמירה בעצי פרי. שאלת גידור עצי פרי עדיין בתוקפה. קשה להאמין שהגידור ייצא כבר לפועל. עדיין מוקדם להעריך את כמות הפרי בשטח של בית הקברות, כי בעצם זו השנה הראשונה לפרי. אם לקחת בחשבון 20 ג. מכל עץ, יש לחשוב שתהיה הכנסה 100 לירות אבל אם לא יגנבו הכל.